

۱۷۸) تولک باقی

از کتابان گمنام قرن دهم است و بخط وی دیده‌ام:

یک نسخه دیوان جامی، بقلم کتابت متوسط، که بشیوه میرعلی هروی نوشته است و چنین تمام میشود: «کتابه العبد المذنب تولک باقی الکاتب دربلده فاخره بخارا حمیت عن الآفات والبلیا. به تربیت و اهتمام خواجه کمال المائتة والدین حسین زرگر هروی...»؛

یک نسخه نصایح السلاطین، که بنام سید ندر محمد خان تألیف شده است بقلم کتابت متوسط، بارقم: «قاضی تولک حافظ المشهور باند کانی» در کتابخانه فردوسی شهر دوشنبه جمهوری تاجیکستان.

۱۷۹) تهوور خان

در سلک امرای شاه جهان (۱۰۳۷-۱۰۶۸) بود و نستعلیق را خوش می‌نوشت. در مرآت العالم آمده است که، خالی از سودائی نبود و حکایات شیرین از او نقل کرده‌اند، از جمله گویند که، روزی مجلسی بیاراست و جمعی را بضمیافت طلبید. رشیدای دیلمی نیز در آن مجلس بود. ناگاه تهوور خان باشمشیر آخته، وارد مجلس شد و بر سر رشیدارفت و گفت شنیده‌ام که شاگردی مرا انکاری کنی. رشیدابالبحاح گفت چه می‌فرمائی؟ - گفت در حضور اعزّه بگواهی اینان خطی باعتراف شاگردی بنویس. رشیدابلا درنگ، خط اعتراف نوشت و ازستم ظرافت وی امان یافت.

ش

= مهدی حسینی

نائب

= حیدرعلی

ثریا